

CORONAVIRUS: METHODE ACHTER DE SCHRIKDRAADTAKTIEK

Posted on 17. März 2020

Een commentaar van Ernst Wolff.

De coronacrisis is de afgelopen dagen zijn tweede fase ingegaan.

In de eerste fase hebben we gezien hoe politici en autoriteiten het probleem niet serieus nemen, het bagatelliseren en ons op geen enkele manier voorbereiden op een pandemie, ondanks dringende waarschuwingen van artsen en wetenschappers. In de tweede plaats ervaren we nu een mengeling van hoofdeloosheid, hysterische overreacties en grenzeloze incompetentie.

Op het eerste gezicht lijkt dit alles misschien chaotisch, maar het heeft methode. Wie de moeite neemt om de krachten die hier aan het werk zijn op te sporen, zal veel leren over de rol van de politiek in de parlementaire democratie.

Toen het virus verscheen, zich langzaam verspreidde en een verstorende factor voor de economie begon te worden, was het belangrijkste belang van de financiële elite om de financiële markten naar steeds nieuwe hoogten te blijven drijven - zoals ze de afgelopen 11 jaar hebben gedaan - en om de verrijkingsorgie van de afgelopen jaren ongestoord voort te zetten. Politici hebben hen daarbij sterk gesteund door de dreigende pandemie te bagatelliseren en te bagatelliseren - zonder rekening te houden met het feit dat tienduizenden mensen geleidelijk aan besmet raakten, enkele duizenden stierven en serieuze wetenschappers dringend waarschuwden voor het bagatelliseren.

Maar toen werd duidelijk dat de pandemie ongekeerde proporties zou aannemen en existentiële ontberingen zou veroorzaken voor de economie en de financiële markten. Politici reageerden door radicaal van koers te veranderen en over te schakelen van de pacificatie- en appeasementmodus naar een volledig hysterische overdrive-modus.

Waarom? Want het werd duidelijk dat de financiële elite in zulke ernstige problemen verkeert dat ze deze keer een nog grotere herverdeling van onder naar boven nodig heeft dan in 2007/08. Het is daarom noodzakelijk om de aandacht af te leiden van het feit dat de grootste en meest meedogenloze financiële gokkers met behulp van de centrale banken weer in al onze zakken aan het graven zijn - en wel op een onvoorstelbare schaal.

Vorige week beloofde de Amerikaanse Federal Reserve alleen al aan Wall Street leningen van 1,5 biljoen dollar ter compensatie van haar verliezen. Een paar dagen eerder had het Witte Huis de Senaat om 2,5 miljard gevraagd om de Corona-crisis te bestrijden. De verhouding tussen gezondheidsmaatregelen voor het welzijn van de bevolking en geldinjecties om de meest gewetenloze speculanten in het financiële casino op te ruimen was vorige week dus alleen al in de

VS 1:600.

Maar dat is nog niet alles. Overal ter wereld zijn sinds de crisis van 2007/08 biljoenen en triljoenen uit het niets gecreëerd door de centrale banken en beschikbaar gesteld aan ultrarijke investeerders tegen lage of nulrente. Tegelijkertijd zijn de sociale uitgaven echter drastisch verlaagd als gevolg van het bezuinigingsbeleid en zijn de gezondheidszorgstelsels radicaal ontmanteld en in sommige gevallen volledig verwoest. Er is momenteel geen enkel land ter wereld dat voldoende is voorbereid op een pandemie.

En dat is nog niet alles, want de ineenstorting van de financiële markten staat nog in de kinderschoenen. Als de derivatenbel barst - en dat zal in de komende dagen of weken gebeuren - is er geen houden meer aan. Dan is zelfs 1,5 biljoen dollar niet meer genoeg, dan zullen de financiële reuzen die "te groot zijn om te mislukken" veel hogere bedragen nodig hebben - en die zullen ze zeker ontvangen.

Zodra dit gebeurt, wordt het echter uiterst precair voor zowel de politici als de financiële elite. Immers, het is nu al te voorzien dat de ineenstorting van de zorgstelsels onder de komende aanvallen van patiënten de mensen zich steeds meer bewust zal maken van het feit dat hier met twee maten wordt gemeten: Enorme bedragen voor de financiële elite en zielige aalmoezen voor de gezondheid van de meerderheid van de mensen.

Daarom bereiden politici zich momenteel voor op een veel slechter scenario dan de meeste mensen weten: de totaal buitensporige beperking van de burgerrechten, de sluiting van de grenzen en de steeds grotere betrokkenheid van het leger zijn niet bedoeld om het virus in te dammen en zo de gezondheid van de bevolking te beschermen, maar om zich voor te bereiden op burgeroorlog-achtige omstandigheden, waarvan het optreden onvermijdelijk is met het oog op de volledige ineenstorting van de economie en het financiële systeem dat in het verschiets ligt.

In iets duidelijkere bewoordingen kunnen we verwachten dat de banken zullen sluiten en dat de toeleverings- en handelsketens in de nabije toekomst zullen worden verstoord, met als gevolg dat de bevolking ondervoed zal zijn. Aangezien meer dan 80 procent van de mensen momenteel volledig onvoorbereid is, zullen heel wat mensen binnenkort zonder geld of voedsel komen te zitten. Het gevolg: plunderingen, protesten en opstanden zullen het gevolg zijn. Het politieke tegengif: politie- en militaire operaties op basis van nooddecreten.

Als iemand ondanks deze informatie nog steeds vasthoudt aan het idee dat politici en autoriteiten ons allemaal in principe goedgezind zijn, moet hij of zij eens een kijkje nemen bij de

Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). Deze suborganisatie van de Verenigde Naties heeft de afgelopen weken met alle middelen voorkomen dat er een pandemie werd aangekondigd. Waarom?

Want de Wereldbank heeft de afgelopen jaren pandemische obligaties uitgegeven aan de financiële elite ter waarde van ongeveer 100 miljard dollar, waarover het volgende bekend zou moeten zijn:

Pandemische obligaties, ook wel catbonds genoemd, kunnen worden gekocht voor bedragen van 250 000 USD of meer, verdienen tussen de 8 en 11 procent rente en zijn gekoppeld aan de volgende voorwaarde: In het geval van een uitbraak van een pandemie verliezen beleggers hun volledige investering, omdat deze dan moet worden gebruikt om de gevolgen van de pandemie in de arme landen te verzachten.

Hoezeer deze arme landen de WHO na aan het hart liggen, is al te zien aan de Ebola-epidemie: Op dat moment werd geen enkele cent betaald aan de arme landen, ondanks het feit dat de uitbraak niet het noodzakelijke aantal slachtoffers bereikte.

Geen wonder dus dat de WHO deze keer al wekenlang als een worm kronkelt om het uitbreken van de pandemie aan te kondigen. Of zelfs maar een fractie van het nu ontvangen geld ooit de gezondheidssystemen van de arme landen zal bereiken, is terecht te betwijfelen.

De les die uit de ontwikkelingen van de afgelopen dagen en weken moet worden getrokken is duidelijk en eenvoudig en kan in één zin worden samengevat: De rol van de politiek in de parlementaire democratie is niet om het volk te dienen en te beschermen in noodsituaties, maar alleen om de financiële elite te helpen hun macht te behouden en hun toch al onmetelijke welvaart te vergroten - zo nodig in weerwil van alle fundamentele ethische en humanitaire waarden en door middel van maatregelen die de wereld tot nu toe alleen van militaire regimes en fascistische dictaturen heeft gekend.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: joel bubble ben / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK